

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι » 14.
 Διὰ τὰ δημοτ. ἔθ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτῆσ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγίνει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναυλῶν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰτέλωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

Δημοσιεύομεν ἀλληλογραφίαν ἐκ Κρήτης, ἐξ ἧς γίνε-ται δῆλον τίνι τρόπῳ ἐκδηλοῦσιν οἱ δοῦλοι ἀδελφοὶ ἡμῶν τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αἰσθήματά των, οὐχὶ διὰ μυστικῶν ἀναφορῶν, ὡς ἐπραξάν καὶ πράττουσιν οἱ πεφοβημένοι Ἡπειῶται καὶ Θεσσαλοὶ, ἀλλὰ διὰ ψηφισμάτων, διὰ δημοτικῶν πράξεων, φανερὰ καὶ ἄνευ οὐδενὸς φόβου ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἐξουσίας ἀνακηρύσσοντες ὅτι θεωροῦσι τὴν ἑνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς των Ἑλλάδος ὡς μέσον ἀπαραίτητον πρὸς εὐδαιμονίαν αὐτῶν. Νοεῖται δὲ ὅτι ὅταν τόσῳ ἐκθύμως καὶ τόσῳ ἀπροκαλύπτως διεδηλοῦσι τὰ αἰσθήματά των οἱ ἀδελφοὶ Κρήτες, δὲν τοῖς ἀπουεῖν πλέον παρὰ ἡ εὐνοϊκὴ περίστασις νὰ δρᾶζωνται αὐθις τῶν ὀπλων καὶ διὰ τοῦ αἵματος των, αἵματος τοσάκις ζυμωθέντος μὲ τὸ χῶμα τῆς γῆσου των, νὰ ἀνακτῆσονται τὴν ἐλευθερίαν των.

ΧΑΝΙΑ τῆ 16/28 Μαρτίου 1881.

Ἡ τηλεγραφικὴ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τοὺς ἐνταῦθα ὀθωμανοὺς ἐκ Κων/πόλεως εἰδήσεις, ὅτι ἡ Ὑψ. Βύλη προτίθεται τὴν παραχώρησιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα προκάλεσε διάφορα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν θρησκευμάτων ἔγγραφα. Οἱ ὀθωμανοὶ συνέταξαν ἔγγραφον διαμαρτυρούμενοι κατὰ πάσης τοιαύτης προθέσεως καὶ ἐπικαλοῦμενοι τὴν Βερολίνοιον συνθήκην, ἣτις ἐπέδαψίλευσε τῇ Κρήτῃ προνόμια, ἐξ ὧν οἱ τε ὀθωμανοὶ καὶ χριστιανοὶ εἰσὶν εὐχαριστημένοι καὶ παρακαλοῦντες τὰς μεγάλας δυνάμεις νὰ μὴ παρίδωσιν ἑκατὸν χιλιάδας ὀ-

θωμανικοῦ ἐν Κρήτῃ πληθυσμοῦ, ὅπερ ἐπέδωκαν εἰς ἅπαντα τὰ προξενεῖα. Ἡ εἰς τὴν Βερολίνοιον συνθήκην ἐπιλησίς των αὐτῆ καταδεικνύει πόσον ἡ εἰδήσις αὐτῆ τοὺς ἐστενοχώρησεν. Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἡμέτεροι συνέταξαν ἕτερον ἀκουσῶντες τὸ τῶν ὀθωμανῶν ὡς ψευδῶς ἀναβιάζον τὸν ὀθωμανικὸν πληθυσμὸν εἰς ἑκατὸν χιλιάδας ψυχάς, ὅστις μόλις εἰς ἐξήκοντα ἀνέρχεται, διαφρονῶντες ὅτι εἰσὶν εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν προνομίων τὰ ὅποια ἡ Κρήτη ἀπολαύει, καὶ δηλοῦντες καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὅτι ὁ Κρητικὸς χριστιανικὸς λαὸς ὅτις ἀνέρχεται εἰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας ψυχάς, ἐνα μόνον πόθον, τὴν ἑνωσίν του μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔχει, ὅπερ ἐπίσης ἐπέδωκαν εἰς ἅπαντα τὰ Προξενεῖα. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐπαρτίον τῶν ἀποστολικῶν συμβουλῶν ἀπασῶν τῶν ἐπαρχιῶν. Τὰ Προξενεῖα μετεδίβασαν περίληψιν τοῦ τε χριστιανικοῦ καὶ ὀθωμανικοῦ ἔγγραφου εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τηλεγραφικῶς. Ἐν τούτοις οἱ ἡμέτεροι ἐτηλεγράφησαν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Κων/πόλει συνδιασκέψεων τῶν πρεσβευτῶν, ὅτι 250 χιλ ψυχαὶ θὰ εὐγνωμονῶσιν αὐτοῖς ἂν συντελέσωσιν εἰς ἀπελευθέρωσίν των, συνέταξαν δὲ καὶ ἕτερον ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, δι' οὗ ὑπενωμίζουσιν αὐτῇ, ὅσα ἡ Κρήτη πρὸς ἑνωσίν της μετ' αὐτῆς ὑπέσκη, καὶ παρακαλοῦσι νὰ τὴν ἀποδεχθῆ ὑποτιθέμενην, καθιστῶντες αὐτὴν ὑπεύθυνον ἂν δὲν τὴν δεχθῆ δι' ὅ,τι ἀκουσίως αὐτῶν ἠθελε συμβῆ ἐν δεινῇ περιστάσει, ἐὰν ἀποφασισθῆ ποτε π. χ. ὁ διαμελισμὸς τοῦ ὀθωμ. Κράτους. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐπέδωκαν τῷ Ἑλληνι Προξένῳ καὶ ἐτηλεγράφησεν περίληψιν τῇ Ἑλλ. Κυβερνήσει. Παρόμοια πάντων τούτων ἐγένοντο καὶ ἐν Ῥεθύμνῃ καὶ Ἡρακλείῳ, ὅπου εἰδοποιήθησαν τηλεγραφικῶς. Ὅλιγοὶ τινὲς δὲν ἐνέκριναν τὴν ἐν τῷ Ῥεθύμνῃ ἔγγραφῳ ἀπειλὴν πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, ἣτις ἐγένετο ἐν τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἡ Ἑλλάς κάπως θὰ ὑποχρεωθῆ νὰ προτιμήσῃ τὴν Κρήτην μικροῦ μερίσματος ἐξ Ἡπειροῦ, καὶ συνέταξαν ἕτερον ἔγγραφον πρὸς αὐτὴν νὰ πράξῃ ὅ,τι τῇ συμφέρει. Ἡ διαφωνία αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι, οἱ μὲν ἀπειλοῦντες φρονοῦσιν ὅτι, ἂν ἡ Κρήτη ἀπολέσῃ καὶ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, οὐδέποτε πλέον ὑπάρξει ἐλπίς ἐνώσεως, οἱ δὲ ἐλπίζουσι πάνποτε. Τὸ ἀπειλήτικόν ὁμῶς ἔγγραφον ἔλαβε πολλῶν μεγαλειτέρων ἀποδοχῆν.

Τὰ ψηφίσματα ταῦτα, ὡς εἶδος, ἤρθεσαν τὰ πνεύματα. Πληροφοροῦμαι ὅτι οἱ χωρικοὶ ὀθωμανοὶ εἰσέρχονται ἐν τῇ πόλει καὶ ἀνησυχοῦμεν διὰ τὰς συνέπειάς.

Τελευταῖαι ἑδαφικαὶ παραχωρήσεις τῆς Τουρκίας.

Πρὸ ἡμερῶν ὁ τηλεγράφος διεσάλπιζεν, ὅτι ἡ Τουρκία θέλει ποιήσει εὐρείας παραχωρήσεις ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐλαχίστας ἐν Ἠπείρῳ, διότι οὐδόλως προτίθεται νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Βερολινείου Συεδρίου καὶ τῆς Συνδιασκέψεως καὶ νὰ δεχθῇ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀρισθεῖσαν ὀριστικὴν γραμμὴν τῶν νέων μεθοριῶν ἐν τε τῇ Ἠπείρῳ καὶ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. Ἐπὶ τέλους ἀπὸ τῆς προχθῆς τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα ἀνεκοίνωσαν ἡμῖν τὴν *Τουρκικὴν γραμμὴν*, ἣν ἡ Πύλη ἐν τῇ μεγαλοδωρᾷ τῆς ἀπεφάσισεν, ἵνα δώσῃ, καὶ τοῦτο, ἵνα εὐαρεστήσῃ τὰς φίλας αὐτῇ Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις καὶ συντελέσῃ τὸ ἐπ' αὐτῇ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης!

Ἡ γραμμὴ αὕτη ἀρχεται ἐξ ἀνατολῶν ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Δυτικῇ ακτῇ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου ἢ κόλπου τῆς Θεσσαλονίκης *Karalī Serbèn*, τοῦ κειμένου πρὸς βορρᾶν τοῦ ποταμοῦ *Γιοιβάρι* μετὰ Πλαταμῶνος καὶ Πηνειοῦ (Σαλαμβριάς). Ἐκεῖθεν δὲ ἀκολουθεῖ εὐθὺς πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τῶν βουνῶν τῶν ὑπὸ τῶν ὀρειῶν τοῦ Κάτω Ὀλύμπου ἢ Μικροῦ Ὀλύμπου, διέρχεται τὴν ὑψηλοτέραν κορυφὴν αὐτοῦ, τὴν καλουμένην *Πινάκια* καὶ ἔχουσαν ὕψος ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετρ. γαλ. 1481. Ἐντεῦθεν λαμβάνει τὴν κορυφογραμμὴν, ἣτις περικλείει πρὸς μεσημβρίαν τὴν λίμνην *Νεζερὸν* (Ἀσκοριν) καὶ διευθυνομένη εὐθὺς πρὸς δυσμὰς ἀπολήγει ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ τοῦ καλουμένου *Κοκκινόπετρα*. Ἐἵτα διαγράφουσα δυτικομεσημβρινῶς καμπύλην γραμμὴν καὶ μᾶλλον πρὸς μεσημβρίαν κλίνουσαν ἐξικνεῖται εἰς τὸ βουνὸν *Μελούγα*. Ἐνταῦθα συναντᾷ τὴν στενὴν καὶ ὄχραν διόδον τῆς ἀπὸ Δαρίσσης εἰς Ἐλασσῶνα ἀγούσης ὁδοῦ. (Ἐννοεῖται δὲ ὅτι κρατεῖ καὶ δεσπόζει ταύτης ἡ Τουρκία). Ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦσα εὐθεῖαν γραμμὴν ἐπὶ τῶν κορυφῶν, τῶν ὑπερκείμενων τῆς πόλεως Τυρνάβου βουνῶν, ἐξ ὧν τὰ κυριώτερα εἰσὶ τὸ Κριτῆρι, Γαβάνη καὶ Λασφάκι ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὁποίων διέρχεται, ἀπολήγει εἰς τὰ στενὰ τοῦ *Τιταρηλίου* νῦν *Ξηριά* ποταμοῦ.

Αἱ πύλαι αὗται ἢ τὰ τοῦ Τιταρησίου στενὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ βουνὰ *Λασγάκι* ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ ὄχθης καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ἐτέρου, τοῦ καλουμένου *Σιδηροπέδλουκον*, εἰς δὲ καὶ μεταβαίνει ἡ γραμμὴ. Ἀπὸ τοῦ τελευταίου τούτου βουνοῦ ἐκτείνεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς δυσμὰς καὶ διέρχεται παρὰ τῶ χωρίῳ *Ἐλευθεροχωρῆς*, ὅπερ κεῖται πρὸς βορρᾶν τῆς κώμης *Ζάρκου* εἰς ἀπόστασιν δύο ὥρων. Ἐκ δὲ τοῦ μέρους τούτου βορειοδυτικῶς διευθυνομένη καὶ διασχίζουσα βεβαίως τὸν βουνὸν *Ἀρδαμον* ἀφικνεῖται εἰς τὴν *Τσαπουριανὴν* καὶ *Ἀσπροκλισηϊαν*, διότι τὰ δύο ταῦτα σημεῖα κεῖνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς παραλλήλου καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων μόλις ἡμίσειαν ὥραν. Ἐν τῷ μέρει τούτῳ συναντᾷ ἐπὶ τέλους τὴν γραμμὴν τῆς *Βερολινείου Συνδιασκέψεως* ἐπὶ τῶν *Χασίων* ἢ *Χασιωτικῶν* ὀρέων, ὧν τὰς ὑπερείας ἀκολουθεῖ καὶ πρὸς δυσμὰς διευθυνομένη ἀπολήγει εἰς τὸ ὄρος *Μαυροβούνι*, τὸ ὑπερκείμενον μὲν τῆς κώμης *Μαλακασίου*, ἀλλ' ὑποκείμενον τῷ *Λάκμωρι* (Κατάρας) καὶ τῷ *Ζυγῶ* τοῦ Μετσόβου, τῆς κλειδος ταύτης τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς πρὸς μεσημβρίαν Ἑλλάδος.

Ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου λαμβάνει διευθύνσιν πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῶν κορυφῶν τῶν βουνῶν, τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ αὐλῶνος ἢ τῆς διόδου τοῦ *Μαλακασίου* πρὸς τὴν *Μηλιαν* καὶ *Κρανιαν*, (διότι τὴν δυτικὴν αὐτοῦ πλευρὰν ἀποτελεῖ ὁ τῶν πάντων δεσποζῶν *Λάκμωρι* (Κατύρα) καὶ ὁ *Ζυγὸς*, καὶ ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ *Χαρίου* (Ξενῶνος) καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸ γεφύρας *Μαλακασίου*, ἅτινα

ἀπέχουσι τῆς ὁμωνύμου κώμης 1 1/2 ὥραν πρὸς μεσημβρίαν, ἥτοι καταλήγει ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν δύο κυριωτέρων κλάδων τῶν πηγῶν τοῦ Πηνειοῦ). Καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ *Τουρκικὴ γραμμὴ*. Διότι τὸ Μαλακάσιον ἢ μᾶλλον ἡ εἰρημενι ὑπ' αὐτὸ γεφυρα εἶναι τὸ ὄριον μετὰ τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας.

Ἴδωμεν νῦν ὁποῖα εἶναι καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Ἠπείρου.

Ἐκ τῆς γεφύρας Μαλακασίου διευθύνεται πρὸς δυσμὰς καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς καλουμένης *Ὠραίας Ράχης*, ἣς τὴν κορυφὴν ἀκολουθεῖ, καὶ φθάνει ἐπὶ μιᾶς τῶν κορυφῶν τῆς Πίνδου τὴν καλουμένην *Δοκίμη*, ἀφίνουσα πρὸς μεσημβρίαν τὴν κώμην Καλίμη καὶ τὸ τμήμα *Ἀσπροπέταμον*, οὗτινος τὸ πρὸς βορρᾶν ὄριον ἀκολουθεῖ μέχρι τῆς ἐτέρας κορυφῆς τῆς καλουμένης *Περιστερί*. Τὸ ὄρος *Δοκίμη* ἀπέχει τοῦ Ζυγοῦ πρὸς μεσημβρίαν ὥρας κατ' εὐθ. γραμμὴν 4, ἀλλ' ὁδοιπορικὰς 7—8. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς ταύτης τοῦ ὄρους Δοκίμη βαδίζει εὐθὺς πρὸς τὸ *Περιστερί* οὗτινος τὸν πρόιονα, ἔχοντα ὕψος μετρ. γαλ. 2,100 ἀκολουθεῖ ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς ἐνώσεώς του μετὰ τῆς βορειοανατολικῆς ἄκρας τοῦ ὄρους *Κριθαράκια*. Ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ διευθυνομένη δυτικομεσημβρινῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τούτου φθάνει εἰς τὴν δυτικὴν αὐτοῦ κορυφὴν τὴν καλουμένην *Πολιάιον*, τὴν ὀρωμένην ἐξ Ἰωαννίνων καὶ φαινόμενην οἰονεῖ ὑπερκείμενην τοῦ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῶν βουνοῦ *Δρίσκου*. Ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἡ γραμμὴ σχηματίζει γωνίαν ἀμβλεῖαν καὶ κάμπτεται εὐθὺς πρὸς μεσημβρίαν ἐπὶ τῶν χαμαλοτέρων κορυφῶν τούτου, τῶν καὶ ὀρέων τοῦ *Μπροσκόλι* καλουμένων ἢ *Μπροσκολήτικον* καὶ διήκει πρὸς τὸν *Ἀραχθὸν* ἢ ποταμὸν Ἄρτης διὰ τῆς ῥάχews τῆς πρὸς βορρᾶν τῶν κωμῶν *Συράκως* καὶ *Καλαρρυτῶν* κειμένης. Ἐπειδὴ δὲ αἱ δύο κωμοπόλεις αὗται ἀφίνονται τῇ Ἑλλάδι φρονοῦμεν ὅτι ἐντεῦθεν κατέρχεται, εὐθὺς καὶ πίπτει ἐπὶ τοῦ Ἀράχθου ἐν τῇ γεφύρᾳ *Παπαστάθη*, τῇ κατωτέρῳ τοῦ *Μπαλδούμα* κειμένη. Ἐντεῦθεν δὲ ἀκολουθεῖ τὸν ῥοῦν τοῦ Ἀράχθου μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

Αὕτη εἶναι ἡ γραμμὴ, ἣν ἡ Τουρκία διεχάραξε καὶ ὑπέβαλε τοῖς ἐν Κων/πόλει πρεσβευταῖς τῶν Δυνάμεων, οἵτινες καὶ λέγεται, ὅτι ἀπεδέχθησαν αὐτήν. (Παλιγγενεσία).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Νηυτικῶν ἐπεμψε τὴν παρελθούσαν Τρίτην τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὸν λιμενάρχην Σύρου, ὅπερ εὐχαρίστως καταχωρίζομεν ἐν τῇ ἀπανόπῃ, λίαν περιποικτικὸν ἔν δὲ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἐμποροπλοιάρχους, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ συνεχίσωσι διὰ νέων κατορθωμάτων τὰς προγονικὰς ἀνδραγαθίας, ἀναποδράστου διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁσημέραι ἀποβαίνοντος τοῦ πρὸς τὴν Τορκίαν πολέμου.

Λιμενάρχην Σύρου

Γνωστοποιήσατε πάραυτα διὰ δημοτικῶν ἀρχῶν εἰς ἐγγραμμάτους ἐμποροπλοιάρχους μέχρις ἡλικίας ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτι οἱ βουλόμενοι ὑπηρετῆσαι ἐκ τούτων εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ὡς ἐπίκουροι αξιωματικοὶ ἐπὶ συμφωνίας ἰδιαιτερας, ὀφείλουσιν ἐμφανισθῆναι εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ὑπουργεῖον ὅσον τάχιον· οἱ παρουσιασθησόμενοι ὑποβληθήσονται ἀμέσως εἰς ἐξέτασεις· οὐδεὶς δὲ γενήσεται δεκτὸς ἐὰν μὴ φέρῃ τὰ ἐξῆς ναυτικὰ ἔργαλεῖα· Ἐν ὀκνημόριον ἢ ὀγδοάριον, ἓνα χάρτην Μεσογείου, ἓν διαπτρον, ἓν μικρὸν κιβώτιον με διαβήτας καὶ μίαν παράλληλον. Παρελθούσης δεκάτης ἐπομένου μηνὸς Ἀπριλίου, οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς ἐξέτασιν.

Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ.

— Ο αξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων επανελθὼν ἐκ τῆς περιουσίας τῶν μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ, ἐνθα μετέβη χάριν τῆς κληρώσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐφετεινῆς ἀπογραφῆς, μεταβαίνει μετὰ μικρὸν εἰς τὰς ἐπαρχίας Τήνου, Ἄνδρου καὶ Κέας, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου ἡμῶν, ἀποδεξάμενον τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου ἀναγραφείσαν πρὸς τοῦ κ. Δημάρχου ἐτησίαν εἰσρορὰν ὑπὲρ τῆς ἐταιρίας τῶν φυλακῶν ἐκ δρχ. 500, ἐπρίξεν ἔργον σύμφωνον πρὸς τὰ περὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν φιλάνθρωπι αἰσθήματα τῆς πόλεως καὶ τοῦ Δήμου, δι' ἣν αἰτίαν δημοσίᾳ συγχάριμεν τῷ κ. Δημάρχῳ καὶ τοῖς κκ. Δημ. Συμβούλοις.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἐξέφρασε τὴν εὐχρίσκειάν του πρὸς τὸν Δήμαρχον Θηβῶν κ. Νικόλαον Διαμάντην, διότι παρέσχε δωρεὰν εἰς τὸ Δημοσίον τὸ ξενοδοχεῖον αὐτοῦ καὶ τοὺς σταύλους του πρὸς καταύλιον τοῦ ἱππικοῦ καὶ στρατωνισμὸν τῶν ἀνδρῶν.

— Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον τηλεγραφικῶς διατάσσει τοὺς Νομάρχας νὰ ἀπαγορεύωσι τοῖς Δημάρχοις τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικῶν πρὸς Ἕλληνας ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ μητρώον ἀρρέων, καὶ ἔχοντας ἡλικίαν ἕως τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἐπιθυμοῦντας δὲ νὰ ἀποδημήσωσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

— Η ΚΥΠΡΟΣ Τῆ ΜΗΤΡΙ ΒΑΛΛΑΔΙ, ἄσμα θούριον ὑπὸ Δίνας Μασκάλη. Ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν Τουρίνῳ λίαν φιλοκάλως τὸ βιβλίον αἴμα, ὑπερ ἀφιερῶται εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Τὸ μουσικὸν τοῦτο ἔργον ὡς ἄριστον εἰς τὸ εἶδος του, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδότην, συνιστῶμεν εἰς τοὺς φίλους τῆς μουσικῆς.

— Δὲν εἶναι ἀλθθές ὅτι συνεκροτήθη προχθὲς ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Βασιλέως. Τὸ ἀλθθές εἶναι κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔλαβε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Βασιλέως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατόπιν δὲ συνεκροτήθη ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἐν ᾧ ἐλήφθησαν, ὡς λέγεται, γενναῖαι ἀποφάσεις. (Στοά).

— Ἀνεχώρησαν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εἰς Λευκάδα ὁ δεῦτερος καὶ τρίτος λόχος τοῦ 2ου μηχανικοῦ τάγματος ὑπὸ τὸν διοικητὴν αὐτοῦ κ. Σούτσον. Ὁ τέταρτος λόχος ἀναχωρεῖ εἰς Λευκάδα τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς.

— Αὐθημερὸν τὴν 4 μ. μ. ἀνεχώρησεν ἐκ Πατησίων εἰς Χαλκίδα τὸ 10 πεζικὸν τάγμα. Τοὺς ἀναχωροῦντας στρατιώτας ἐν συγκινήσει ἀπεχαιρέτησαν οἱ εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν συνοδεύσαντες αὐτοὺς συγγενεῖς καὶ φίλοι των.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην τὴν 4 μ. μ. ὥραν ἐδημοσιεύθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κατηγορίας κατὰ τοῦ Ἀποστόλου Μακρῆκη, δι' ἣς καταδικάζεται οὗτος εἰς διετή φυλάκισιν. Τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κηρύσσει ἔνοχον τὸν Ἀπόστολον Μακρῆκην γεννηθέντα ἐν Σίφῳ καὶ κατοικοῦντα ἐν Ἀθήναις, ἐτῶν 47, δημοσιογράφον καὶ διδάσκαλον καὶ χριστιανὸν ὀρθόδοξον ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρῶν 222, 198, 214 καὶ 109 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 14 τοῦ περὶ ἐξουβριεως κ.λ.π. νόμου.

»Καταδικάζει αὐτὸν εἰς φυλάκισιν δύο ἐτῶν καὶ διατάσσει τὴν διάλυσιν τῆς ὡς ἀθεμίτου κηρυχθείσης ἐταιρίας καὶ τὴν θήμεισιν καὶ κατάσχεσιν τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων οὐκ ἐπιτηρούμενων κ.λ.π. πραγμάτων».

— Ἡ κατασκευὴ τῶν ἀμαξιτῶν ὁδῶν ἀπὸ Λαμίας μέχρι Βαρυπόμπης καὶ ἐκεῖθεν μέχρι Καρπενησίου, καὶ πάλιν ἀπὸ Βαρυπόμπης μέχρι Κουρνόλου προβαίνουσι δραστηριώτατα, οἱ δὲ ἀξιότιμοι μηχανικοὶ κ. κ. Βλαχόπουλος, Φωτόπουλος καὶ Τριανταφυλλίδης ἐργάζονται πυρετωδῶς, αὐτοπροσώπως ἐπιτηροῦντες τὰς ἐργασίας.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀπὸ Καρβασοῦ εἰς Ἄνινον ὁδοῦ βαίνουσι μετὰ δραστηριότητος· 280 ἄνδρες εὐζῶνοι τοῦ 2ου τάγματος ἐργάζονται ἀπὸ Καρβασοῦ μέχρι τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ πρὸς τοῦτοις σκοπῷ ἀναμένεται ἐκεῖ καὶ διλοχία σκαπανέων, ὅπως ἐπιδοθῆ εἰς ἐργασίαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 19/31 Μαρτίου. — Οἱ Πρόεδροι ὑπέγραψαν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρωτόκολλον, συνιστῶντες ταῖς Δυνάμεις τὴν παραλοχὴν τῆς ὀροθεσίας τῆς Πύλης, ὡς δεικνυούσης, λέγουσιν, ἐπιθυμίαν διατηρήσεως εἰρήνης. Αἱ Δυνάμεις συνεννοούμεναι οὐδὲν ἐπισήμως διεκοίνωσαν τῇ Ἑλλάδι. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἀμετατρέπτως ἀπορρίψαι τὴν πρότασιν. Ὁ πόλεμος ἀναπόδρευτος.

ΑΘΗΝΑΙ, 21/2 Ἀπριλίου. — Μὴ ἐγκρίνασαι ἔτι αἱ Δυνάμεις τὴν πρότασιν τῆς Πύλης προταθείσαν ὑπὸ τῶν Πρέσβων δὲν ἐκαιοποίησαν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Τοῦρκοι ὀχυροῖσι τὸν Βῶλον.

Ἀξιότιμοι συντάκται τῆς ἐφημερίδος «Πανόπης».

Ἀσθενήσας ἐπικινδύνως ἐν Βονίτση, ἐνθα διετέλου μὲχρι πρὸ μικροῦ τελωνοφύλαξ, ὄφειλῳ τὴν σωτηρίαν μου εἰς τὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει φιλάνθρωπον ἰατρὸν κ. Ξενοφῶντα Μοναστηριώτην, ὅστις μετὰ πολλῆς φιλανθρωπίας προσενεχθεὶς πρὸς ἐμὲ μὲ διεσωσεν ἐξ ἀναποφύετου θανάτου. Θεωρῶν καθῆκον εὐγνωμόνος ἀνθρώπου νὰ δημοσιεύσω διὰ τοῦ τύπου τὴν εὐγνωμοσύνην μου ταύτην πρὸς τὸν εἰρημένον κύριον, διατελῶ μετὰ πάσης ὑπολήψεως.

Ὁ τελωνοφύλαξ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΟΙΜΟΝΟΣ.

Ὁρφανοτροφεῖον Μπαμπαγιώτου

κατὰ

Νικολ. Καβούρ καὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Σ κ ε φ θ ἔ ν :

Α'.) Ἐπὶ τῆς περὶ ἀπαρδέκτου τῆς ἀναίρεσεως αἰτήσεως ἐνστάσεως τοῦ Ν. Καβούρ, λόγῳ ἑλλείψεως ἀδείας τῆς ἀνωτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς ἐγγείρισιν τῆς προκειμένης κατ' ἀναίρεσιν δίκης κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1835 Β. διατάγματος.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν Νόμον ἡ ἔγκρισις τῶν πεπραγμένων εἰσὶν ἐντολὴ ἐκ τοῦ σκοποῦ δὲ τοῦ ἀνωτέρω περὶ παραστάσεως τῶν σωματείων Β. Διατάγματος τοῦ 1835 τοῦ νὰ ἀποτρέψῃ τὰ εἰρημένα νομικὰ πρόσωπα ἀπὸ δικῶν ἐπιβλαβῶν, συναγεται ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου πληροῦται καὶ ἂν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ μεταγενεστέρως ἐπιδοκιμάσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου γενομένα, ἡ δὲ τοῦ σωματείου παράστασις ἐπὶ δικαστηρίου νομιμοποιεῖται καὶ ἂν εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸ τῆς οὐζητήσεως προσαχθῆ τὸ ἐγκρίνον τὴν ἐπιχειρησιν τῆς δίκης, ἢ τὴν ἀναδοχὴν τῆς ὑπερασπίσεως ἐν δίκῃ παρ' ἄλλοι κινήσει, ἐγγράφον τῆς ἀνωτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς, καθόσον μάλιστα ὁ Νόμος δὲν ἀπαιτεῖ ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου τὴν ἐκδοσιν τῆς τοιαύτης ἀδείας πρὸ τῶν τῆς προδικασίας πράξεων. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 59,770 καὶ ἀπὸ 16 Δεβρίου 1880 ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖου πρὸς τὸν δικηγόρον Ξενοφ. Ψαρᾶ ἐξάγεται, ὅτι ἡ εἰρημένη ἀνωτέρω διοικητικὴ ἀρχὴ ἐγκρίνει τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὡσεὶ ἡ πρὸς τοῦτο ἀδεία ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς.

Ὅθεν μὴ βάσιμος εἶνε ἡ προεκτεθείσα περὶ ἀπαρδέκτου ἐνστάσις.

Β.) 'Επί τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως.

'Επειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Δημοτ. Νόμου, ἡ διοίκηση τῶν τοπικῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, τίθεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῶν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων σχηματισθησομένων, ἐπιτροπῶν. Ἐκ τῆς διατάξεως δὲ ταύτης καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ διοικητικῷ ὀργανισμῷ τοῦ Κράτους περιλαμβανόμενων καθ' οὗς ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καὶ ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν καταστημάτων τούτων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν (ἄρθρ. 13 καὶ 29, ἄρθρ. 14 § 31 τοῦ ἀπὸ 5 Δεβρίου 1845 Β. Δ. περὶ τῶν καθικόντων τῶν Νομαρχῶν καὶ ἄρθρ. 8 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 1 Δεβρίου 1836 Β. Δ. περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἄρθρ. 116 § 2 καὶ 119 Δημοτ. Νόμου ἄρθρ. 4 καὶ 5 Β. Δ. 12 Μαΐου 1835 περὶ παραστάσεως ἐπὶ δικαστηρίων τῶν σωματείων κλπ.) συνάγεται ὅτι τὰ τῆς ἐγκρίσεως ἀρχῆς συνεστηκότα καὶ τούτω ἰσχυρῶς λογιζόμενα δημόσια καθιδρύματα δὲν δύνανται οἰκεία τῶν διοικητικῶν αὐτῶν συμβουλιῶν βουλήσει καὶ ἄνευ τῆς συμπραξέως τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς νὰ μεταβάλωσι τὸ ἀπαξ ἐγκριθέν ὑπ' αὐτῆς καταστατικὸν αὐτῶν, καθ' ὃ κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν.

'Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ Ἐφετεῖον ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει τοῦ δέχεται ὅτι ἡ διάταξις τῶν δύο τελευταίων Κωδικέλλων τοῦ Ἀλ. Μπαμπαγιώτου περὶ τῆς διαθεσεως τῆς καταλειπομένης διὰ τῆς διαθήκης του περιουσίας εἰς τὸ φερόμενον αὐτοῦ Ὀρφανοτροφεῖον καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς, δὲν ἀποτελοῦσι μὲν αἴρεσιν ἀναίρουσαν τὴν ἐγκατάστασιν, ἀλλὰ τρόπον καὶ ὄρον, ἀναγόμενα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐγκαταλιμπανομένης περιουσίας, ἀντίκεινται ὁμως εἰς τὸν κεκανονισμένον διὰ τοῦ ἰσχύοντος καταστατικοῦ τοῦ εἰρημένου Ὀρφανοτροφείου τρόπον τῆς διαχειρίσεως, καταστατικῶν, ὅπερ ἡ ἀρμοδιὰ ἀνωτέρα διοικητικὴ ἀρχὴ ἐνέκρινε καὶ καθ' ὃ ὀφείλει πάντως νὰ διοικῆται τὸ εἰρημένον ἀγαθοεργῶν κατάστημα.

'Ἀλλὰ καίτοι τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ Ἐφετεῖον ἀπορρίπτει τὴν προκειμένην ἀγωγὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀποφαίνεται, ὅτι ἀφοῦ ὁ εἰρημένος διαθέτης ἀνέθηκεν εἰς τὸν Καθούρ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐν λόγῳ κληρονομικῆς περιουσίας καὶ τὴν διάθεσιν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ὀρφανοτροφείου κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ ἀποφασισιν, χωρὶς νὰ ὑποχρεῖται ἐκ τοῦ καταστατικῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου ὀργανισμοῦ, ὀφείλει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δυσὶν θάτερον, ἢ νὰ τροποποιήσῃ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ μεταβάλλον αὐτὸ κατὰ τοὺς προεκτεθέντας τοῦ Κωδικέλλου ὄρους, ὅπερ τὸ Ἐφετεῖον κρίνει εὐκολον γενέσθαι, ἢ νὰ ἀνεχθῆ τὴν διαχείρισιν τοῦ Καθούρ, ἐν ὄψει οὗτος ζῆ, λημβάνων ἐκ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας, ὅτι ὁ Καθούρ κρίνει ἀναγκαῖον νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ πρὸς συντήρησίν του.

'Ἐπειδὴ ὁμως τὸ Ἐφετεῖον ὀφείλει κατὰ Νόμον ἵνα κρίνῃ ἂν ὁ ἐν τοῖς Κωδικέλλοις προσηγραφίς ὄρος εἶνε ἐγκυρὸς καὶ ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸν κληρονομὸν νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν εἰρημένων Κωδικέλλων καταστατικῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου, διότι τούτο ἀποτελεῖ τὸν τρόπον τῆς ὑπάρξεως καὶ διαβιώσεως τοῦ εἰρημένου σωματείου, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει μελλουσῶν καὶ ἐνδεχομένων τροποποιήσεων τοῦ καταστατικῶν, μὴ ἐξαρτημένων ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἥτοι τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ νομικοῦ τούτου προσώπου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πράξεως τρίτου, τῆς διοικητικῆς δηλονότι ἀρχῆς, διότι τὸ κῆρος ἐν γένει τοῦ ὄρου ἐξετάζεται κατὰ τὸ ὑφιστάθαι ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσηγραφίς αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον καὶ μέλλον ὑπάρξαι δίκαιον, συμφώνως τῷ ἐν τέλει τοῦ Νόμου Ν. 137 καὶ 6 Π. (45—1)

θεταμένῳ γενικῷ κανόνι. Ἀφοῦ δὲ τὸ Ἐφετεῖον ἐκτιμῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ του τὰ πράγματα εὐρίσκει ὅπως ὅποτε, ὅτι οἱ ἐν τοῖς Κωδικέλλοις τοῦ Ἀλεξ. Μπαμπαγιώτου προσηγραφημένοι ὄροι καὶ τρόποι, αἱ τήσιν ὁ διαθέτης τῷ κληρονόμῳ του Ὀρφανοτροφείου περὶ τὴν διαχείρισιν καὶ διάθεσιν τῆς καταλειπομένης αὐτῷ περιουσίας, ἀντίκεινται εἰς τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ, ὅφειλε κατὰ Νόμον νὰ θεωρήσῃ αὐτοῦ ὡς μὴ ἐγγεγραμμένους, καθὼ ἀποτελοῦντες ὄρον ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῆ ἐν ὑπάρξει τοῦ ἰσχύοντος καταστατικῶν, ὅπερ ὡς προεβρίθη δὲν ἀπέκειτο εἰς μόνον τὴν βούλησιν τοῦ κληρονόμου νὰ μεταβάλῃ (Ν 3 Π (31 1) Ν 1 Β (Μ Δ 19) Ν 1 Κωδ. (6 45) Ν 1 Β (Μ Δ 28). δὲν δεσμεύεται δὲ ὁ Ἄρειος Πάγος ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ Δικαστηρίου τῆς οὐσίας ὡς περὶ πράγματα δῆθεν στρεφόμενης, διότι τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὄρου, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ Νόμου δύναται ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ κρίνῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Οὐδ' ἄλλοιεὶ τὴν κυρίαν τοῦ Ἐφετείου σκέψιν ἢ πρόσθετος, ὅτι καὶ τρωμένου τοῦ ὑπάρχοντος καταστατικῶν ὀφείλει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἀνεχθῆ τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τοῦ Καθούρ ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας, διότι τούτο δὲν ἀναιρεῖ, προσέπιμαρτυρεῖ μάλιστα τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ τῶν Κωδικέλλων διατάξεις ἀντίκεινται εἰς τὸ καταστατικὸν, ὡς δι' ἐπανελημμένων σκέψεων τὸ Ἐφετεῖον παραδέχεται.

'Ἐπειδὴ τούτων οὕτως ἐχόντων, ἀπορριπόμενον τὸ Ἐφετεῖον ἰσχυρῶς καὶ ἐγκύρους τοὺς ἐν τοῖς Κωδικέλλοις προεκτεθέντας ὄρους, ψευδῶς ἐμνηνεῖ καὶ ἐσφαλμένως ἐρήρμωσεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας Νόμους, ὅπερ ἐπάγεται τὴν ἀναίρεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 807 § 7 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς δίκης πρὸς νέαν συζήτησιν διὰ τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου εἰς τὸ Β. αὐτοῦ τμήμα κατὰ τὸ ἄρθρ. 530 τῆς αὐτῆς Δικονομίας καὶ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφ. β' τοῦ ΧΜΖ' Νόμου. Ἐπειδὴ ὁ Ν. Καθούρ ἠττήθη οὐ μόνον ἀπέναντι τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καθ' ἣς ἀπευθύνει τὸ ἀπολογητήριόν του καὶ ἦτις ἐνοῦται πρὸς τὸ ἀναίρεσιν Ὀρφανοτροφείου, αἰτούμενος τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως. Ὅθεν καταδικαστέος εἶνε καὶ εἰς τὰ τῆς Τραπέζης ἔξοδα.

Διὰ ταῦτα :

*Ἐχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρθρα 839, 210, 215 καὶ 219 τῆς Πολ. Δικονομίας.

*Αναίρεῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 811 (48,294) τοῦ ἔτους 1880 ἀπόφασιν τῶν ἐνταῦθα Ἐφετῶν καὶ

Παραπέμπει τὴν δίκην πρὸς νέαν συζήτησιν διὰ τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου εἰς τὸ Β. αὐτοῦ Τμήμα.

Διάτασσει νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὸ ἀναίρεσιν Ὀρφανοτροφείου τὸ προκαταβληθὲν παράβολον, νὰ γραφῆ ἢ παρῶσα εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀναίρεσεως, καὶ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου δαπάνη τοῦ ἀναίρεσιν Ἰλίου Νικολ. Καθούρ, ὃν καταδικάζει εἰς τὰ τοῦ ἀναίρεσεως δικαστικὰ ἔξοδα τῆς προκειμένης καὶ τῆς ἐφεσίμου συζητήσεως, μετριαζόμενα εἰς δραχμὰς ἑκατὸν καὶ τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὀριζόμενα εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα καὶ τὰ τέλη συμφωνήσεως.

*Ἐκρίθη τὴν 6 Μαρτίου 1881.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἀποθήκαι κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου τοῦ κ. Ν. Λυμπούση. Ὁ βουλόμενος ἀποτανθήτω εἰς τὸν κ. Ν. Α. Καρδίτην.

Παράρτημα τῆς «Πανόπτης»

Τὰ κατὰ τὴν ἀτυχῆ νῆσον Χίου.

Γνωστῆς γενόμενης ἐν Σύρῳ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τῆς ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπιστροφῆς πανωλεθρίας εἰς τοὺς κατοικοὺς τῆς ἀτυχοῦς νήσου Χίου, καὶ τῆς ἀμέσου τροποδότησεως τῆς νήσου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου α Ἰδρὰς ἐκ 550 στατηρίων διπυρίτου ἄρτου ἐτοιμαθείσης, οἱ κ. κ. Παντιάδης Καραλής βουλευτῆς Σύρου καὶ Εὐμμ. Βλευθεριάδης προσσηχθισαν νὰ συνοδεύσωσι τὸ ἐφόδιον τούτου μέχρις ἐκείνου τοῦ μέρους, ἐκ μέρους δὲ τοῦ κ. Δημάρχου διετάχθη ὁ ἀστυνόμος τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Πάγκαλος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Δημαρχίας κ. Ἀργυράκης νὰ συνπελθῶσι μετὰ τῶν προειρημένων κυρίων, νὰ ἐγχειρίσωσιν εἰς τὸν ἐκεῖ πρόξενον τῆς ἀλλοδαῶς κ. Κουτουμά, τὰ γράμματα τὰ συνοδεύοντα τὸ ἐφόδιον, καὶ μετὰ τούτου καὶ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς συνεννοούμενοι, τὸν μὲν ἄρτον νὰ διανεμώσι μετὰ πάσης προνοίας ὑπὲρ τῶν ἐνδεομένων, νὰ τηλεγραφώσωσι δὲ εὐθὺς περὶ τῶν οὐσιωδέστερων ἀναγκῶν τῶν κατοίκων, ὅπως γένηται ἀμέσως καὶ περὶ αὐτῶν ἡ δυνατὴ φροντίς. Οὕτω παρασκευασθέντων τῶν πραγμάτων, τὸ ἀτμόπλοιον ἐξέπλεε τοῦ λιμένος Σύρου περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Δευτέρας, φέρων τοὺς ἐκ τῆς πόλεως μὲς τέσσαρας ἰατροὺς, τὸν φαρμακοπλοῖον κ. Χατζόπουλον καὶ τὸν χειρουργὸν τοῦ νοσοκομείου, ὁκτώ ξυλαυγούς καὶ πολλοὺς ἄλλους Χίου, προσκομένους ἐκεῖ μετὰ τροφῶν ἰδίων διὰ τοὺς συγγενεῖς τῶν, ἐν οἷς καὶ κινεῖς ἄλλοι: χάρην ἐπισκέψους τῶν κατοίκων.

Αἱ πρῶται ἐντυπώσεις. — Ἦτο ἐβδόμη πρωΐνῃ ὥρα ὅτε κοπάσαντος ἐπὶ μικρὸν τοῦ ἐκ τῶν κυμάτων σάλου, οἱ ἐπιβάται ἀνῆλθον εἰς τὸ κατὰστρωμα περίεργοι νὰ ἴδωσιν ἔστω καὶ μακρόθεν τὴν κατεστραμμένην νῆσον. Ἀλλὰ τὰ ὄψματα ἀπάντων ἀπλήστως πλανωμένα ἐπὶ τῶν βορειοδυτικῶν τῆς νήσου ἀκτῶν οὐδὲν ἄλλο εἶλεπον εἰμὴ ὅρη καὶ μετ' αὐτὰ γηλόφους καὶ παρὰ τὰ παράλια οἰκήσεις τινὰς ἔνεκα τῆς ἀποστάσεως οὐδὲν δεικνύουσας καταστροφῆς σημείων. Ἀλλὰ μετὰ ὥραν περίπου παρεκλίπτωμεν τὸ πρῶτον τῆς νήσου ἀκρωτήριον καὶ ἀπεθαυμάζωμεν τὸ ὄμαλόν καὶ ἴσκιον τῆς οἰκίας, καὶ τὸν γηλόφον τὴν ἐπιμελεμένην

πρὸς τὴν θάλασσαν μέρεσιν εἶχε καταπέση αἱ δὲ ἐν αὐτῷ οἰκίαι, φερόμεν εἰπεῖν, εἶχον μεταβληθῆ εἰς σωρὸς ἐρείπιων. Εἰς μόνος τῶν ἐνετικῶν πύργων ἴστατο, ὁ βορειότερος, ὁ μεσημβρινὸς εἶχε καταπέση, ἐκ δὲ τῶν τζαμιῶν ἐν μόνον ἐσώζετο καὶ ὁ στρατῶν, ἀλλὰ διεσπρηγμένος. Ἐν τῷ λιμένι εὐρωμεν τὸ Γαλλικὸν θωρηκτὸν Louve, μόνον πολεμικὸν ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, πολλὰς παρεχόμενον τοῖς πύργοις ἐκδουλεύσεις. Ἦσαν ἐκεῖ καὶ δύο μικρὰ ἀτμόπλοια τουρκικὰ ὁ ἀκταίωρος τῆς νήσου καὶ ἕτερον ἐκ Σάμου, ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν χρήσιμα. Ἦγκυροβόλησαμεν ἐν τῷ λιμένι, καὶ μετὰ μικρὸν αἱ λέμβοι προσήρχοντο καὶ πανταχόθεν ἠκούετο μία φωνὴ *πεινῶμεν, ψωμί, πεικοῦμεν*. Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Κουτουμά, συνοδεύμενος, παρὰ τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ διεφθνήως, πρῶτος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου χαλαίων καὶ βασταζόμενος. Τὸ πρόσωπον ἔχων ὠχρὸν, πληρὸς δδύνης καὶ ἀπογνώσεως, ἐκάθησε καὶ μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγνω τὰ πεμπόμενα αὐτῷ γράμματα, μετὰ πολλῆς δὲ συγμνήσεως διηγήθη ἡμῖν ὅσα καὶ αὐτὸς ἐγίνωσκε διὰ περὶ τῶν δυστυχημάτων ὅλης τῆς νήσου, καὶ ὅσα αὐτῷ συνέβησαν, τῆς συζύγου του διατραχέλης τὸν μέγιστον κίνδυνον, ἀλλὰ διασωθείσης. Ἐδειξεν ἡμῖν τὸ πρόξενεῖον, ἦτο πλοῖον ἐκ Γαλαξειδίου. Ἐξήλθωμεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ μὰς ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Νομοῦ, θρωμανὸν διακεκαμμένον καὶ εὐγενῆ, τὸν Σαδὴκ πασά, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν Χριστιανὸν δικαιοκτῆν τὸν Ἀριστόφην βέην, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τοῦ τόπου προκρίτου, ἐν ὑπαίθρῳ παρὰ τὴν δυτικὴν πύλιν τοῦ φρουρίου διμερέσοιτα. Μετὰ τινὰς συνεννοήσεως περὶ τῆς καταλλήλου διαβίσεως τοῦ φρουρίου, μετὰ τὴν παρουσίασιν τῶν ἰατρῶν τῆς πόλεως μὲς, οἱ ὠρίσθησαν αἱ περιφέρειαι καθ' ἃς ἐμελλον νὰ ἐργασθῶσιν, ἐταλεγορησάμεν τοὺς ἐν Σύρῳ, ὅτι ἀνάγκη νέων τροφῶν, σκιδίων, ἡλων καὶ ἐπιδέσμων. Ὅτι εἰς 6,000 ὑπολογίζονται οἱ τεθναμένοι ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τόσοι ἄλλοι οἱ πληγωμένοι καὶ ἀπῆλθωμεν νὰ παραδώσωμεν τὸ φροῖτιον, συστάσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ κ. Δημάρχου, τοῦ κ. πρόξενου, ὧν ταμίαις ὠνομάσθη καὶ ὁ κ. Καρόβας, καὶ οἱ ἐπειτα προτετέθη ὁ κ. Μ. Ζαγοραλάς, ὅστις ἔμελλεν ἐν τῇ ἐξοχῇ, πληροφόριος συναίτημα πύργων τεθνηκότων ἐν τῷ

ραλίαν πρὸς τὸ Βουγάκι, κάτωθεν ἀπελιητικῶν ἐρείπιων διερχόμενοι καὶ κινδυνεύοντες νὰ ταφῶμεν ὑπ' αὐτὰ ἐν πάσῃ δόνησει. Εὐτυχῶς οἱ σειμοὶ εἶχον καταπαύσῃ καὶ οἱ κάτοικοι ἤσταντο ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀναζητούντες τοὺς νεκροὺς τῶν, ὅπου ὁ κίνδυνος τῆς καταπτώσεως δὲν ὑπῆρχεν, εἴπειτον δ' αὐτοὺς σκαπάναι καὶ πτύα. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ὄσους ἀνευρισκὸν ἔθαπτον οὐχὶ εἰς νεκροταφεῖα ἀλλὰ εἰς τοὺς παρακειμένους ἀγρούς. Ἐκ τοῦ πολεμικοῦ Γαλλικοῦ πλοίου δέλα νκῦται μετὰ σκαπανῶν τὰ ἐρείπια περιφερόμενοι καὶ ἀνασκαφὰς ποιοῦντες κατώρῳσαν νὰ ἀνασκάσωσιν ἑκάτον περὶ τοῦ τεθναμένου ὑπ' αὐτὰ, ὧν οἱ ὀδοῦχοι τὰ ζῶντες. Σημειὸν ὅτι ἀν' τάγμα σκαπανέων ἐκείνην τὴν ἡμέραν παρευρίσκατο ἐν Χίῳ, ἠδύνατο ἴσως νὰ σώσῃ ἐτι τοῦ θανάτου τὸ ἦμισυ τῶν ὑπὸ τὰ ἐρείπια κειμένων, ἀλλὰ τοῦ ἡ πρόνοια, καὶ ἡ παρουσία Κυβερνήσεως φιλανθρώπου; Κοράσιον, μήπω διετὲς, ἐν τῇ κοιτίδι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τρίτου ὄρουρου κατεκλισθη ὑπὸ τὰ ἐρείπια. Ἡ μήτηρ του διαρκούσης τῆς καταστροφῆς ἔδοξα ὅτι θέλει νὰ σπαύσῃ νὰ τὸ ἐκχώσῃ ἐκείθεν διότι ζῆ, ἀλλὰ τίς τῆ ἐπίστευεν; Τέλος ἡ ἐπιμονὴ τῆς, τὴν τρίτην ἡμέραν ὑπερσῶχε καὶ οἱ ναῦται Γάλλοι πορεύονται καὶ σπάπτουσιν ἐκεῖ, ὅπου αὐτὴ ὑποθέτει ὅτι τὸ μικρὸν τῆς εὐρισκαται. Ὁχῶμα ἰδέσθαι! Μετὰ μικρὸν διαρρηχθέντος χαμογείου παραθύρου ἔκειτο ὄπισθεν τὸ λίκνον καὶ ἐν αὐτῷ τὸ μικρὸν κεκαλλυμένον ὑπὸ σανιδίων ἀβλαβὸς καὶ μόνον κατὰ τὸ μέτωπον καὶ τὴν δεξιάν παρειαὺ ἐλαφρὸς πληγωμένον. Βκοιμᾶτο ἡ μάλλον εἶχεν ἀποκόμῃ ἐκ τῆς πείνης, καὶ τὸ βόδύχρουν τῶν παρειῶν ἐνεφάνε τὰ σημεῖα τῆς ζῆς. Δὲν περιγράφεται ἡ χερὰ τῆς μητρὸς, τὸ μεῖδιωμα τοῦ πτωχοῦ κορακίου. Τὸ εἶδόμεν μετὰ μίαν ὥραν ἀπὸ τῆς διασώσεως του, ἐγγελα, εἶχε πολὺ τὸ ἐρύθημα κατὰ τὰς παρειαί, ἐνευε τῆ μητρὶ νὰ μὴ μένωσιν ὑπὸ τὴν σκηνήν τω, νύχτισαίτε το νὰ μὲν ἐν ὑπαίθρῳ. Τὸ ἐδίδανε ἡ συμφορὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τῆς οἰκίας. Ἀπυρόησμεν γράφοντες καὶ ἐκουράσαμεν τοὺς ἀναγνώστῃς ἡμῶν χωρὶς οὐδὲ πολλοσημόριον τῶν ὄσων εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν νὰ δηγηθῶμεν. Τούτο μόνον λέγομεν ὅτι οἱ δυνάμενοι νὰ δώσωσι τροφὴν καὶ εἶγγον εἰς τοὺς παθόντας δὲ σταλεύσωσι. Ἐπίστη: οἱ δυνάμενοι νὰ συντελέσωσι πρὸς ἀμείωσιν

...μεν κατασκευῆν τὴν Τρίτην πλεον, καὶ μόνον ἀραιὰ καὶ
σπένει; δυνάσεις ἐπιπλασθένοντο, καθ' ἑκάστην δὲ δό-
νισιν ὅπου ἕκαστος ἵστατο ἔσταυροποιεῖτο, ἐκρωπῶν τὸ
«Κύριε ἐλέησον καὶ ἀτειχίσαι πρὸς τὰ ἑρέπεια. Εἰσὴλ-
θμεν ἐν τῷ ἀπειλοποιοῦ καὶ ἔγειματίσμεν, καὶ ἐν αὐτῷ εὐ-
ρμεν κυρίου τινος; τῶν πρώτων οικογενειῶν μαγευόμενῃν
τροπῆν ζητοῦντας, ὀλίγον ζῶμεν διὰ τὰ μικρά των. Νοεῖ-
ται δὲ ὅτι, ὅτι ἠδυνάμεθα παρέσχεμεν αὐτοῖς.

Μετὰ μεσημβρίαν ἐξήλθμεν πάλιν ἵνα περιηγηθῶμεν τὴν
πόλιν ἵνα ἴδωμεν τοὺς κατὰ τὸν κάτο ἀγία. Ἰδὼν πληθυ-
σμούς. Ἐκεῖ εὐρμεν τὴν πύειαν δεινότεραν, διότι πρὸς τὸ
Βουνακίον ὑπῆρχεν ἄλευρον τριῶν χιλιάδων σάκκων, ἐξ οὗ τὸ
πολιμικὸν ἀπόπλοιο, κλίβανον ἔχον, κατασκευάζειν ἄρτον
ἀλλ' ἀνεπαρκῆ διὰ τὸν ὄλον πληθυσμόν. Οἱ χωρικοὶ εἶχον
κατέλθῃ, ἐξήτουν ἄρτον, διότι θὰ ἀποθάσῃ τῆ; πείνης,
κουκιά μεσὰ καὶ ἄμυστα καὶ ἀμύδαλα τρώμεν ἀφέν-
τη, ψωμί γὰρ τὸ Θεοῦ, ἐχραθήκαμεν. Ὁ χαλασμός, ἀφέν-
τη, τῆς Χίδος ἐν ἧται ἔση φοβερός γλατὶ ἦσαν χαλα-
σμός τῶν ἀνθρώπων, ἐτούτος εἶνε φοβερός, γλατὶ εἶναι
τοῦ Θεοῦ. Δόξα σοι ὁ Θεός. Παρ' αὐτῶν ἐμάθομεν ὅτι ἐκ
τοῦ χωρίου Καλλυμασίας, περιέχοντος 2,500 καταίκους, μό-
λις ἐσώθησαν 150, ἐκ τοῦ τῶν Νενήτων, περιέχοντος 4,
000, μόλις 300 ἢ 400. Ἐν γένει ἐκ τῶν μαστιγώχων,
Καμπόχων καὶ ὄλων ὅσα εἰσίκονται πρὸς μεσημβρίαν
τῆς γραμμῆ; τῆ; δικούτης; ἀπὸ τοῦ Βενετικοῦ μέχρι τῆς
Βαλίσου ἔπαθον ὄλα, ἡ δὲ καταστροφή τόσῳ δεινότερα, ὅσω
τὰ μέρη μεσημβρινώτερα. Ἐκ τῶν διηγήσεων τούτων ἐνοή-
σαμεν ὅτι δὲν εἶπεν ἡμῖν ὑπεβολὴν ὁ κ. Μ. Ζυγομαλάς,
ὑπολογίζων εἰς δεκαπεντακισχιλίους τοὺς φονευθέντας καὶ
εἰς ἄλλους τόσους τοὺς πληγηθέντας.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, ληφθεῖσης ἀμέσως προνοίας
περὶ ἀποστολῆς διπυρίτου ἄρτου εἰς τὰ χωρία ἀναλόγως τοῦ
πληθυμοῦ τῶν περισωθέντων, ἠξάμεθα βαδίζοντες τὴν πε-

...θικήσει τοῦ νεκροῦ των καὶ πρὶν ἢ ἀνεύρωσι τὰς ἀποσκευάς
των, τοὺς κόσμου; καὶ τὰ ἐπιπλά των, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνα-
χωρήσωσιν ἐκείθεν, οὗτοι ἐάν πρὸς ἀγνώστου; ἡμῖν σκοποῦ;
δὲν δημοκοποῦσιν, ἀς ἐραμεύωσιν εἰς ἑαυτοῦ; τὸ πρᾶγμα
μὲ τὴν διανοίαν των καὶ θὰ πειθῶσιν ὅτι ἦνε ἀδύνατον
τοῦτο; μολοντί εὐχῆ; ἔργον εἶνε νὰ πεισθῶσι τοὺς ἀλλόχιστον
αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδια νὰ ἀναχωρήσωσιν, εὐθύ; ὡ; ἀνεύ-
ρωσι τὰς ἀποσκευάς των, διότι ἐάν ἀπροσέκτως θάπτωνται
οἱ νεκροί, ὁ τῆς ἐπιδημίας φόβος θεωρεῖται ἄρρηκτος. Ταῦτα
εἶχμεν νὰ εἴπωμεν, παραλείψαντες; νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὴν
5ην ὥραν μ. μ. τῆς χθες; ἀπεπελεύσαμεν ἐκεῖθεν, καὶ τὴν
ἐπιούσαν καταφθάσαντες; εἰς Σύρον, μετ' εὐχρηστίσεως; ἐμά-
θομεν ὅτι ἔτερον ἀτμόπλοιον μετὰ τροφῶν, σκνίδων καὶ ἄλ-
λων ἐρροδίων ἐπέμπετο εἰς τὴν νῆσον. Ἔγμεν δὲ πεποιθη-
σιν ὅτι καὶ ἄλλαι πόλεις δὲν θὰ ἀπολειφθῶσι τοῦ φιλανθρωπ-
του ἔργου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 25 Μαρτίου 1881.

L. A.